

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania R.G.  
od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw  
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie  
o wysokość emerytury policyjnej,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w dniu 9 grudnia 2025 r.,  
wniosku organu rentowego o podjęcie zawieszonego postępowania

**umarza postępowanie kasacyjne.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2022 r., VII U 294/19 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił odwołanie wnioskodawcy R.G. od decyzji z dnia 8 lipca 2017 r. Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie.

Wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2023 r., III AUa 542/22 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu po rozpoznaniu apelacji ubezpieczonego zmienił zaskarżony wyrok w części i poprzedzając go decyzję z dnia 8 lipca 2017 r. Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie w ten sposób, że ustalił wysokość emerytury należnej R.G. poczynając od dnia 1 października 2017 r. z pominięciem art. 15c ust.3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r., o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, nadto zniósł wzajemnie koszty procesu (pkt I.); w pozostałej części oddalił apelację (pkt II.); zniósł wzajemnie koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym (pkt III.).

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku organ rentowy zarzucił naruszenie: 1) art. 15c ust. 3 oraz art. 13b ustawy zaopatrzeniowej; 2) art. 8 ust. 2, art. 178 ust. 1 oraz art. 188 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej; 3) art. 2 w zw. z art. 32, 31 ust. 3, art. 64 ust. 1-3 w zw. z art. 15c ust. 3 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części tj. w pkt II tego wyroku i przekazanie Sądowi Apelacyjnemu w tej części - do ponownego rozpoznania, alternatywnie jeżeli Sąd Najwyższy uzna, że zaistniały ku ternu przesłanki o uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt II i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu kosztów postępowania w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2024 r. Sąd Najwyższy zawiesił postępowanie kasacyjne w oparciu o art. 177 § 1 pkt 3<sup>1</sup> k.p.c.

Pismem z dnia 30 września 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 3 października 2025 r., organ rentowy wniósł o podjęcie zawieszonego postępowania oraz cofnął skargę kasacyjną wnosząc o nieobciążanie strony pozwanej kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia

apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398<sup>21</sup> k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398<sup>21</sup> k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. oraz postanowił o nieobciążaniu organu rentowego kosztami procesu w oparciu o art. 102 k.p.c.

[I.T.]

[a.ł.]